

پارگی زودرس کیسه آب

در صورت پاره شدن کیسه آب زودرس، بیمار باید با پزشک خود صحبت کرده و هرچه زودتر به بیمارستان مراجعه کند
پزشکان و ماماها پارگی غشاء قبل از زایمان را به اختصار PROM می نامند.
"Preterm PROM": PPRM زمانی است که این اتفاق قبل از هفته سی و هفت حاملگی رخ می دهد.

پس از پارگی کیسه آب زود هنگام چه اقداماتی انجام شود؟

اگر پارگی زودرس کیسه آب دارید به احتمال زیاد باید تا زمان تولد نوزادتان در بیمارستان باشید به این ترتیب پزشک یا ماما می تواند بارداری شما را از نزدیک دنبال کند. درحالی که در بیمارستان هستید احتمالاً روی تخت هستید و این به معنای محدود کردن فعالیت و عدم راه رفتن زیاد است.
در بسیاری از موارد زایمان در عرض یک هفته از PPRM شروع می شود.

در موارد زیر پزشک ممکن است ختم بارداری را در نظر بگیرد:

* هفته ۳۴ یا بیشتر بارداری هستید.
* شما کمتر از هفته ۳۴ بارداری هستید اما مشکلی در بارداری یا سلامت جنین وجود دارد (در صورت وجود یا مشکوک بودن عفونت داخل رحمی، جدا شدن جفت، آزمایش غیراطمینان بخش جنین یا خطر بالای پرو لاپس بند ناف)
شایعترین مشکلی که ممکن است رخ دهد عفونت در رحم است.
تب یکی از علائم شایع عفونت است.

اگر پزشک بنا بر شرایط و سن حاملگی تصمیم بر ادامه حاملگی داشته باشد. ممکن است شما را با داروها درمان کند از جمله:

* تجویز یک دوره کوتاه آنتی بیوتیک برای کاهش خطر عفونت انقباضات رحمی و در نهایت تاخیر در زایمان
* تزریق یک دوره استروئید برای کاهش احتمال عوارض ناشی از زایمان زودرس
* استفاده از سولفات منیزیم برای کاهش فلج مغزی نوزاد
همچنین در صورت احتمال زایمان زود رس و جهت کاهش خطر ابتلا به عفونت استرپتوکوکی گروه ب. برای بیمار آنتی بیوتیک وریدی تجویز شود.

پس از زایمان

- ✓ جهت خارج شدن ابتدا لبه تخت نشسته و در صورت نداشتن سرگیجه با کمک همراه خود از تخت خارج شوید.
- ✓ از زور زدن، بلند کردن اجسام سنگین و رانندگی تا زمانی که که پزشک توصیه کرده است خودداری کنید.
- ✓ بهتر است ۴ تا ۶ هفته پس از زایمان از انجام مقاربت خودداری کنید.
- ✓ از بلند کردن اشیاء سنگین تر از وزن نوزاد تا ۸ هفته پرهیز کنید.

در صورت مشاهده موارد زیر به پزشک یا بیمارستان مراجعه کنید

- تب و لرز
- خونریزی بیش از میزان قاعدگی در هر زمان یا ادامه خونریزی بیشتر از حد لکه بینی بعد از ده روز
- درد و ورم ناحیه بخیه ها
- هرگونه درد، قرمزی و تورم پستانها
- لمس توده یا درد و تورم و خروج ترشحات چرکی از محل بخیه ها
- خروج ترشحات چرکی و بد بو از مهبل
- درد زیردل یا درد ساق پا
- بی اختیاری دفع ادرار و مدفوع، درد یا سوزش هنگام ادرار کردن و تکررادرار
- افسردگی شدید
- سرگیجه و رنگ پریدگی